

Od redakcji

Istnieje wiele czynników, które przyczyniają się do faktu, iż Unia Europejska nie jest obszarem jednolitego, harmonijnego rozwoju gospodarczego i społecznego. Do czynników tych zaliczyć można między innymi systemy polityczno-społeczne i ekonomiczne, różnice geograficzne, istniejące zasoby naturalne, strukturę gospodarki, poziom dochodów, poziom bezrobocia i inne.

Różnice w obrębie krajów i regionów Unii Europejskiej zmuszają do realizacji odpowiedniej polityki regionalnej właściwe organy UE i instytucje powołane do tego w krajach członkowskich. Stąd polityka mająca na celu zmiany wspierana przez odpowiednie fundusze Unii Europejskiej. Działania podejmowane w ramach funduszy strukturalnych uzupełniane są przez tzw. inicjatywy wspólnotowe.

Za korzystaniem z funduszy unijnych przemawiają argumenty ekonomiczne, społeczne, prawne. Środki unijne uzyskiwane w ramach projektów, których beneficjentami są różne organizacje, wykorzystywane są tak, iż przynoszą konkretne rezultaty, przyczyniając się do rozwoju regionu.

W praktyce rozwój regionalny realizuje się na różnych płaszczyznach terytorialnych. Jedną z nich jest poziom lokalny. Kompetencje samorządów terytorialnych wskazują na dużą ich samodzielność i niezależność w zakresie podejmowania kluczowych decyzji rozwojowych. Stąd obszary działania jednostek samorządowych dotyczą problematyki prawno-administracyjnej i społecznej. Szczególną uwagę należy zwrócić na walory przyrodnicze regionu, w tym zagadnienia ochrony środowiska. Stosunki demograficzne wiążą się ściśle z rozwojem infrastruktury wpływającej na poziom życia ludności. Bariery technologiczne niwelowane są przez wymianę wiedzy, inwestycje i działania o charakterze innowacyjnym.

Ta różnorodność zagadnień związanych z rozwojem regionalnym widoczna jest w prezentowanych przez poszczególnych Autorów opracowaniach. Zostały one przygotowane w oparciu o najnowszą literaturę i wzbogacone praktycznymi przykładami i wynikami badań własnych.

Roman Fedan, Katarzyna Szara